DZIENNIK URZĘDOWY

Obwodu Buskiego.

Część IX. wydana i rozesłana 31. sierpnia 1916.

268.

Mianowanie zastępcy Jeneralnego Gubernatora.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 3. lipca 1916. zarządzić co następuje:

Jenerał Major pozasłużbowy Hugo książę Dietrichstein zu Nikolsburg hrabia Mensdorf Pouilly zostaje zwolniony ze stanowiska Zastępcy Jenerał Gubernatora w Polsce przy równoczesnem pozostawieniu go przy Zarządzie wojskowym jako Inspektora Gubernialnego w Lublinie.

Na jego miejsce mianuję Zastępcą wojskowego Jeneralnego Gubernatora w Polsce, przeniesionego w tymczasowy stan spoczynku, aktywowanego na czas mobilizacyi Jenerał- Majora Wiktora Grzesickiego, komendanta 3. brygady Legionów polskich.

269.

Ostrzeżenie.

Zwraca się ponownie uwagę wszystkich, że wnoszenie pism anonimowych do Gubernium lub do Komendy obwodowej jest bezskuteczne, ponieważ pisma takie zupełnie nie będą rozpatrywane i uwzględniane.

Rząd austryacki zajmuje to stanowisko, że pisma takie nie mogą zasługiwać na uwagę, niema bowiem żadnej przyczyny nie podpisywać nazwiskiem doniesień, które polegają na prawdzie.

270.

Włościańskie kasy pożyczkowe.

A. Dalsze prowadzenie czynności kasowych.

Włościańskie kasy pożyczkowe, istniejące na podstawie ustawy o kasach pożyczek i oszczędności dla ludności wiejskiej w Guberniach: Warszawskiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Piotrkowskiej, Płockiej, Radomskiej, Siedleckiej i Suwalskiej zatwierdzonej przez rosyjskie Ministerstwo spraw wewnętrznych dnia 23. listopada 1906, mają, o ile swe czynności wstrzymały agendy kasowe, na nowo podjąć.

W tym celu należy:

1) uskuteczniać zamknięcia kasowe po koniec roku 1915.

2) Przeprowadzić wybór komisyi rewizyjnej (p. 91 cyt. ust.).

3). o ile poszczególne zarządy tych kas wybrane zostały w pierwszej połowie roku 1914 lub dawniej, przeprowadzić nowe wybory tych zarządów (punkt 82 cyt. ust.).

4) przedłożyć do końca września 1916.

a) imienny spis członków zarządu i prowadzącego korespondencyę (punkt 82 i 85 cyt. ust.) z podaniem, kiedy zostali wybrani, względnie zamianowani;

b) protokół z przeprowadzonego wyboru komisyi rewizyjnej;

c) zamknięcie rachunków za rok 1914 i 1915;

d) sprawozdanie z czynności za rok 1914 i 1915;

e) wynik przeprowadzonego szkontrum przez komisyę rewizyjną (p. 91 i 92 cyt. ust.).

B. Władze nadzorcze.

Wszystkie uprawnienia byłych komisarzy włościańskich i gubernialnej władzy włościańskiej przeszły na c. i k. Komendę obwodową, zaś uprawnienia byłej centralnej władzy włościańskiej w Petersburgu dla Królestwa Polskiego przeszły na c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe. (p. 7, 9, 14, 15, 74, 76, 81, 90 i 92 cyt. ust.)

C. Ogłoszenia.

Wszelkie ustawą przepisane ogłoszenia (p. 31 cyt. ust.) należy zgłaszać w Komendzie obwodowej do ogłoszenia w dzienniku urzędowym.

D. Język urzędowy.

Wszystkie książki prowadzić należy w języku polskim na polskich formularzach, również pieczęć kasowa ma być w języku polskim, zaś pieczęcie rosyjskie należy złożyć w Komendzie obwodowej.

E. Zgłoszenia pożyczek państwowych i sum złożonych w kasach rosyjskich.

Niezależnie od przedłożenia ksiąg kasowych (p. A. 4. c.) należy w ciągu dni 8 donieść:

1) wysokość niespłaconych pożyczek otrzymanych:

a) od instytucyi rządowych oraz

b) od instytucyi społecznych i prywatnych o ile te instytucye społeczne i prywatne mają obecnie siedzibę poza obszarem Królestwa Polskiego, okupowanego przez wojska austryacko-węgierskie (p. 19. cyt. ust.)

2) wysokość sum złożonych w rosyjskim banku państwowym, względnie rosyjskich państwowych kasach oszczędności (p. 17. cyt. ust.).

F. Władza dyscyplinarna.

Władza dyscyplinarna przewidziana w punkcie 88 cyt. ust. wykonana będzie w granicach rozporządzenia Naczelnego Wodza z 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. dla Polski Cz. VII N. 30.

G. Ściąganie pretensyi.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 9. marca 1916 Nr. 13224|16, w sprawie Towarzystw pożyczkowo-oszczędnościowych, opartych na ustawie normalnej z roku 1905, nie odnosi się do włościańskich kas pożyczkowych.

271.

Ułatwienia w ruchu granicznym przy wykonywaniu obowiązków duszpasterskich i uczęszczaniu do kościoła.

Parafianom powiatów granicznych, których parafie z jednego okręgu okupacyjnego wchodzą w drugi, należy udzielać przepustek przewidzianych w rozporządze-

niu c. i k. Jen. Gub. wojskowego z 29. grudnia 1915 r. Nr. 14.

Przepustki te mogą być wystawiane na przeciąg trzech miesięcy.

Duchownych, którzy udają się do chorych z Przenajświętszym Sakramentem, należy przepuszczać bez przepustek we dnie i w nocy.

Orszaki pogrzebowe, składające się z karawanu duchownego, niosącego krzyż sługi kościelnego i bliższych krewnych, należy przepuszczać bez uprzedniego pozwolenia i bez przepustek.

272.

Przechowywanie rosyjskich sprzętów kościelnych.

Własność zakładów poświęconych służbie Bożej, nawet gdy takowe przynależą do państwa nieprzyjacielskiego, nie podlega zajęciu jako zdobycz wojenna. Sprzęty kościelne znalezione w opuszczonych rosyjskich kościołach [cerkwiach] i odwiezione do Buska, będą tu jedynie przez Komendę Obwodową troskliwie przechowywane, celem uchronienia przedmiotów poświęcanych przed profanacyą.

Urzędy gminne, na których obszarze znajdują się kościoły, z których zabrano naczynia do Buska, mają wyznawców wiary rosyjskiej [prawosławnych] zawiadomić o treści niniejszego ogłoszenia.

273.

Określanie przynależności państwowej ludności zamieszkałej na c. i k. obszarze okupacyjnym.

Przynależność państwową wszystkich tych osób, którym przysługuje prawo przynależności w granicach Królestwa Polskiego ustalonych aktem Kongresu wiedeńskiego z roku 1815 mają Komendy i organa c. i k. Zarządu wojskowego oznaczać terminem „przynależność państwowa do Królestwa Polskiego“.

274.

Przyjęcie tubylców do c. i k. Żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy w okupowanym obszarze Polski zezwoli na przyjęcie dobrowolnie się zgłaszających mieszkańców obszarów okupowanych do służby przy Żandarmeryi w tych obszarach. Ponieważ c. i k. Żandarmerya w krajach okupowanych stanowi część składową c. i k. armii, przeto dobrowolne wstąpienie uważa się za równe dobrowolnemu wstąpieniu do c. i k. siły zbronej, dozwolonemu przez Najwyższe postanowienie z dnia 1. października 1914.

Warunki przyjęcia:

1] zupełne uzdolnienie do służby wojskowej i wiek między 20-tym a 30-tym rokiem życia;

2] przedłożenie dowodu, że ubiegający się nie był sądownie karany,

3] znajomość języka polskiego w słowie i piśmie; kandydaci, którzy władają także językiem niemieckim, będą mieli pierwszeństwo;

4] wolny stan lub bezdzietne wdowieństwo;

5] zobowiązanie się do czynnej służby przy żandarmeryi w krajach okupowanych na przeciąg najmniej 4 lat.

Postanowienia o poborach.

Przyjęcie następuje na razie na przeciąg 6 miesięcy; po tym czasie próbnym nastąpi przydzielenie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą obok systemizowanych relutów etapowych [na razie 3 K 90 h. dziennie] - 2. 47 h. jako wynagrodzenie dzienne i 1 K 20 h. jako dodatek polowy.

Kto zostanie przyjęty, ma ze sobą przynieść potrzebne ubranie, obuwie i bieliznę; następnie jednak będzie otrzymywał rządowy ubiór, trzewiki i uzbrojenie.

Do każdego podania nalży dołączyć oprócz innych oryginalnych dokumentów [metryka chrztu, świadectwa szkolne etc.] także napisany własnoręcznie przez starającego się rewers w języku polskim lub niemieckim, następujące treści:

Rewers [w języku polskim].

Zobowiązuję się na wypadek mego przyjęcia do c. i k. Żandarmeryi dla okupowanego obszaru Polski służyć czynnie przy tej Żandarmeryi najmniej 4 lata.

..................dnia..................1916.

....

podpis:

....

Podpisy dwóch świadków:

Rewers (w języku niemieckim.)

Ich verpflichte mich für den Fall meiner Aufnahme in die k. u. k. Gendarmerie für die besetzten Gebiete Polens bei dieser Gendarmerie wenigstens vier Jahre aktiv zu dienen.

..................................am..............................1916.

....

....

Unterschriften 2 Zeugen: Unterschrift:

podania o przyjęcie wnosić należy do c. i k. Komendy Obwodowej.

Przyjęci podlegają od dnia ich wstąpienia do Żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym w równej mierze jak przynależni do c. i k. armii.

275.

Przyjmowanie mieszkańców okupowanego obszaru Królestwa polskiego do prowizorycznej służby straży skarbowej.

Wedle rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 10. sierpnia 1916. E. Nr. 11741 zezwoliła Naczelna Komenda Armii reskryptem M. V. Nr. 37839/P. ex 1916 na przyjęcie 400 dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców Polski do prowizorycznej służby straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Na podstawie tego rozporządzenia mogą mieszkańcy Polski dobrowolnie zgłaszający się swoje podania wraz z załącznikami wystosowane do Komendy straży skarbowej przy Jeneralnej Gubernii w Lublinie wnosić przez Posterunki straży skarbowej w tutejszym obwodzie.

1) Warunki przyjęcia:

Warunek do przyjęcia sił pomocniczych z powodu nielicznej straży skarbowej w okupowanym kraju wymagane jest przedewszystkiem fizyczne uzdolnienie:

a) gruntowna znajomość języka polskiego w piśmie i słowie (ci, którzy władają językiem niemieckim mają pierwszeństwo);

b) odpowiednia do sfery służbowej inteligencya;

c) nienaganne dotychczasowe prowadzenia się;

d) wiek nad 18 do 35 roku życia;

e) ma posiadać ciepłą kołdrę lub koc, dobre ciepłe ubranie jak również obuwie i bieliznę.

2) Wynagrodzenie:

Każdy z przyjętych otrzyma wynagrodzenie dzienne po 5 Koron, płatnych z góry co pięć dni, począwszy od dnia zgłoszenia się w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Inne należytości nie będą przyznawane.

Służbę będą wykonywać na razie we własnem ubraniu. - Koszta utrzymania i żywienia się będą pokrywać sami z dziennej płacy.

Zaznacza się, że wszyscy, którzy dobrowolnie do służby straży skarbowej zgłosili się, przyjąć muszą na siebie obowiązek poddania się pod dyscyplinę władzy wojskowej co uroczyście mają przyrzec. - Opieszałość w służbie lub naruszenie obowiązku służbowego ściąga na siebie oprócz wydalenia ze służby jeszcze karę wedle wojskowego prawa karnego.

276.

Pokrycie wydatków na utrzymanie szkół publicznych.

Celem zabezpieczenia nauki w publicznych szkołach ludowych w przyszłym roku szkolnym rozporządza się co następuje:

Obowiązek uiszczania przez gminy i c. i k. Zarząd wojskowy datków procentowych na pokrycie kosztów utrzymania szkół publicznych, unormowany w § 30. rozporządzenia c. i k. wojskowego Jeneral- Gubernatora z 31. października 1915 r. dz. rozp. l. 7 o szkolnictwie ludowem, trwa aż do wydania odmiennych zarządzeń także po upływie roku szkolnego 1915/16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

277.

Otwarcie publicznego gimnazyum.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Kielcach publiczne gimnazyum. Tą bezpośrednio Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu podlegającą szkołą średnią kieruje i zastępuje ją na zewnątrz: C. i k. Dyrekcya publicznego gimnazyum w Kielcach.

278.

Otwarcie publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Jędrzejowie.

C. i k. Zarząd wojskowy otworzył w Jędrzejowie publiczne seminaryum nauczycielskie męskie. Tym za-

kładem bezpośrednio podlegającym Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu kieruje i zastępuje go na zewnątrz: C. i k. Dyrekcya publicznego seminaryum nauczycielskiego męskiego w Jędrzejowie.

279.

Ustanowienie Gubernialnej Rady szkolnej.

Na mocy rozporządzenia wojskowego Generalnego Gubernium C. Präs. Nr. 10377 utworzono przy Gubernium w Lublinie gubernialną Radę szkolną.

280.

Sprawy szkolne.

Ponieważ niektórzy kandydaci, ubiegając się o posady nauczycielskie, wnoszą podania wprost do Generalnego Gubernatorstwa, zwraca się uwagę, że podania o posady nauczycielskie należy wnosić do Komendy Obwodowej, w której obszarze znajduje się odnośna szkoła i że do podania dołączyć należy dowody uzdolnienia.

281.

Zamianowanie lekarza obwodowego.

C. i k. Komenda Obwodowa w Busku zamianowała pana Gustawa de Phulla, lekarza praktykującego w Chmielniku rozporządzeniem z dnia 15. sierpnia 1916 Nr 6525 (na podstawie rozp. Wojsk. Gen. Gub. z 31. maja 1916 Nr. 29438) lekarzem okręgowym dla gmin: miasto i gmina Chmielnik, dalej Maleszowa, Drugnia, Gnojno i Potok.

282.

Zwalczanie wścieklizny.

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyi, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godz., o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silnie, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę Obwobową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał- Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11., można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć, i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy Obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwòrzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osòb cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy Obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915, dziennik rozp. l. 30, grzywną do 2000 Kr. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę Obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

283.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 29. listopada 1915 r. Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisòw ustawy gminnej obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam co następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;
b) na rzeź;
c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;
d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kòz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzące mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie) względnie sołtysi; za zezwoleniem

jednak c. i k. Komendy Obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według dołączonego wzoru (załącznik), które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie Obwodowej, płacąc po 1. koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądacze przed wystawianiem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę Obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia (załącznik 2). Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7.

Paszporta nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiej zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiej zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącym obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda Obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącymi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis „Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin“ zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wystawienia paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u Naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszporty.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, liczące od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza myłki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotniej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przy tem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 hal;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 hal.

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K. dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 hal. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysak) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat.

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 hal. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 hal. od owcy cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi będą karane przez c. i k. Komendę Obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ściśłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 17.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 3. września 1916 r.

284.

Grzebowiska zwierzęce.

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezzwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowiska dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości conajmniej 300 m. od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek, stawów, pastwisk, i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej.

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piasczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć $1\frac{1}{2}$ metr szerokim rowem, albo stałem 2 metry wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do

grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem „GRZEBOWISKO“. Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5.

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach, lub tp., przyczem należy uważać, aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze włokami w dole.

Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wypadkach w których zachodzi podejrzenie zarazy, należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, donieść bezzwłocznie władzy—o ile to się jeszcze nie stało—o wypadku—i zaczekać na urzędowe zbadanie tychże.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielania jakichkolwiek części ciała złożyć w dole wraz ze skórą uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami etc.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy oraz przechowywanie na tychże paszy jest surowo wzbronione, tak samo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29 listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 przez Komendę Obwodwą karą pieniężną do 2.000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

285.

Ceny cukru.

Wytwórca jest obowiązany odstąpić cukier c. i k. Zarządowi wojskowemu po następujących cenach:
za 100 kg. nie rafinowanego cukru kryształowego. . . . . .100 Kor. 60 h.
za 100 kg. rafinowanego cukru (kostkowego, w głowach, mączki, kryształowego i t. d. . . . . 108 „ 60 „

Ceny te są ważne dla odbioru w fabryce. Za opakowanie policza się koszta własne wytwórcy.

C. i k. wojskowy Zarząd odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii mogą oddawać towar tylko drobnym rozprzedawcom (hurtownicy). Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po cenach:

100 kg. nie rafinowanego cukru kryształowego . . . . 170 Kor. 80 h.
100 kg. rafinowanego cukru . 180 „ 50 „

Te ceny są ważne dla odbioru w jednem z oznaczonych przez c. i k. Zarząd wojskowy miejsc odbioru, w braku takiego w magazynie handlarza.

Ceny cukru dla sprzedaży przez hurtownika drobnemu sprzedawcy oznacza się, jak następuje:

1. polski funt nie rafinowanego cukru kryształowego . . . . 70 hal.
1. polski funt rafinowanego cukru . . 76 „

Ceny te są ważne dla odbioru w lokalu handlowym drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda Obwodowa.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następująco:

za 1 polski funt nie rafinowanego cukru . 76 h.
za 1 polski funt rafinowanego cukru . . 80 „

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 10. czerwca 1916. r.

286.

Zajęcie gliceryny, wód glicerynowych i mydlarskich podługowin.

Wskutek rozporządzenia Naczelnego Wodza armii i na zasadzie artykułu 53 ustęp. 2 Konwencyi hagskiej dla wojny lądowej zarządza się zajęcie wszelkich znajdujących się na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa zapasów gliceryny, wód glicerynowych i podługowin mydlarskich, jako zapasów wojennych.

C. i k. Komenda Obwodowa przeprowadzi to

zajęcie.

Przekroczenia odnośnych zarządzeń będą karane przez Komendę obwodową na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30.

287.

Handel i wywóz jaj.

Na podstawie rozporządzenia Wojskowej Generalnej Gubernii W. A. Nr. 39704/16 z 7. lipca b. r. postanawiam co następuje:

1) Kupno jaj w celach odsprzedaży (handlowych), lub wywozu jest wzbronione.

2) Komenda Obwodowa powierzy zakupno jaj kupcom legitymowanym, ci jednakże obowiązani są wszystkie kupione zapasy jaj pozostawić do dyspozycyi Komendy obwodowej.

3) Właściciele koncesyonowanych sklepów spożywczych mogą także zakupywać jaja na podstawie osobnego pozwolenia Komendy Obwodowej, jednak w ilości najwyżej jednej skrzyni (1440 sztuk).

4) Nagromadzone zapasy jaj celem konserwowania, ponad 1 skrzynię (1440 sztuk) podlegają obowiązkowi zgloszenia w odpowiedniej Komendzie posterunku żandarmeryi, wskutek czego przysługuje c. i k. Komendzie obwodowej prawo rozporządzania tymi zapasami.

Stosownie do tego właściciele konserwowanych w wapnie jaj, w ilości powyżej 1440 sztuk, winni są zgłosić zapasy w dotyczącym posterunku żandarmeryi, w terminie do 8. sierpnia b. r.

5. Winni przekroczeń powyższych przepisów karani będą przez Komendę obwodową grzywnami do 100.000 koron, lub aresztem do 5 lat. Oprócz kary może c. i k. Komenda Obwodowa orzec także utratę niezgłoszonych zapasów.

6) Wszystkie wydane dotychczas zarządzenia dotyczące handlu jajami tracą ważność.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem obwieszczenia.

288.

Zbieranie Pokrzyw.

Z powołaniem się na rozporządzenie Wojskowego Generał-Gubernatorstwa J. Nr. 12668/16 zarządza się co następuje:

C. i k. Ministerstwo wojny poleciło zbieranie pokrzyw w jaknajwiększym rozmiarze. Wzywa się przeto ludność do zbierania i suszenia jak najwięcej łodyg i liści z pokrzyw. Zbiórka ta winna mieć miejsce po okwitnięciu pokrzyw, zatem w ciągu miesiąca sierpnia. Za jeden centnar metryczny wysuszonych łodyg pokrzywich, jak również i za jeden centnar metryczny wysuszonych łodyg pokrzywich, jak również i za jeden centnar metryczny wysuszonych liści pokrzywich płaci Komenda Obwodowa po 6 koron na miejscu.

Wysuszony pierwszy zbiór pokrzyw należy odstawić do Urzędów gminnych, zaś zbiórkę wyrosłych po zebraniu pierwszej zbiórki młodych pędów pokrzywich przedsięwziąć należy jako drugi zbiór przy końcu października.

Po zeźnięciu należy pokrzywy przez jeden dzień pozostawić, by podeschły a następnie liście z łodyg zesmykać i osobno każde z nich wysuszyć.

Tak łodygi, jak i liście winny być przed odstawieniem zupełnie suche, liści nie należy rozcierać lub tłuc, lecz suszyć je w całości, nie należy ich też wystawiać na deszcz lub rosę jak również zanieczyszczać.

Nagromadzone w Urzędach gminnych wysuszone łodygi i liście z pokrzyw winny Urzędy gminne corychlej odstawić do tutejszej Komendy.

Wzywa się ogół mieszkańców do zbierania jaknajliczniejszego pokrzyw z czego ludność uzyskać może niemały dochód uboczny.

289.

Zorganizowanie Sprzedaży soli.

Celem zabezpieczenia ludności poboru soli w sposób wykluczający nadużycia w podnoszeniu ceny zarządza c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo co następuje.

1) Sól będzie sprzedawana przez przeprowadzone już „Organizacyę sprzedaży soli“ w całym obszarze okupowanym po stałych cenach jednostkowych. Cena detailiczna wynosić będzie począwszy od 1. lipca 1916, tak austryackiej, jakoteż niemieckiej soli jadalnej 30 h. (12 kopiejek) za 1 kg. względnie 12 h. (5 kopiejek) za funt rosyjski.

Cena powyżej ustanowiona nie może być przekroczona pod żadnym warunkiem.

2) Dostarczenie soli, potrzebnej do pokrycia zapotrzebowania w obszarze okupowanym, powierzyło c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo Galicyjskiemu Wydziałowi Krajowemu, na który nałożono obowiązek przywozu, jakoteż urządzenia miejsc sprzedarzy soli.

Tylko sól, dostarczoną przez Galicyjski Wydział Krajowy wolno sprzedawać.

3) Sól będzie się przewozić jako towar prywatny, wojskowych listów przewozowych udzielać się nie

będzie.

4) Uwolnień od cła względnie certyfikatów zniżki c. i k. Komenda Obwodowa wydawać nie będzie; w razie potrzeby należy je zamawiać w c. i k. Wojskowem Jeneralnem Gubernatorstwie w Lublinie.

5) Sprzedawcy soli winni sami ptrzebną sól zamawiać w Galicyjskiem Urzędzie solnym w Wieliczce na własny rachunek i niebezpieczeństwo.

Zamówioną ilość soli otrzymują stamtąd bezpośrednio.

6) Dalszy tok organizacyi w szczególności otrzymania ceny jednostkowej i dokładnej wagi będą kontrolowane przez c. i k. Komédndę Obwodową, a każde podnoszenie ceny będzie ostro karane.

290.

Ostrzeżenie przed spekulacyą gruntami.

Zdarzają się wypadki, że niesumienni spekulanci starają się nakłonić ludność do sprzedaży swego gruntu, wmawiając w lud, że grunt wskutek wojny straci na wartości.

Przeciw tego rodzaju fałszywemu przedstawieniu stanu rzeczy musi się wystąpić z całą surowością.

Zwracam się przeto do Wielebnego Duchowieństwa, Naczelników gmin, Nauczycielstwa i organów żandarmeryi, by przy każdej sposobności tłumaczyli ludności, że grunta wskutek wojny bynajmniej nie stracą na wartości, lecz owszem wartość ich znacznie się podniosła, a w przyszłości niezawodnie wartość ta jeszcze pójdzie w górę.

O osobach podejrzanych o nieuczciwą spekulacyę gruntami należy donosić Komendzie Obwodowej, celem wdrożenia przeciw nim sądowo- karnego dochodzenia.

291.

Prawo pobierania należytości za wystawienie certyfikatów przywozowych i wywozowych w obrocie handlowym z okupowanymi obszarami Królestwa Polskiego.

Rozporządzeniem M. V. Nr. 37047/P z 29. maja 1916 przyznała Naczelna Komenda wojskowa prawo pobierania należytości za wystawienie certyfikatów przywozowych i wywozowych w obrocie handlowym z okupowanymi obszarami Królestwa Polskiego w formie procentowych opłat z cen fakturowych netto za towary, które rzeczywiście mają być przewiezione lub wywiezione.

Wobec tego uiszczać będą petenci przy odbieraniu certyfikatów następujące opłaty:

1) 2% faktycznej ceny fakturowej od towarów przeznaczonych do wywozu z obszarów okupowanych do Monarchii.

2) 1% faktycznej ceny fakturowej od towarów przywieźć się mających z Monarchii lub z zagranicy do obszarów zajętych.

3) 1½ % faktycznej ceny fakturowej, płatnej w monecie złotej za towary wywiezione z okupowanych obszarów Królestwa Polskiego do krajów poza Monarchią leżących, lub do obszarów przez austryacko- węg. wojska obsadzonych.

Gdyby z udzielonego pozwolenia nie można było korzystać i niemożność tę zdołano udowodnić, natenczas zwróconą zostanie wpłacona należytość za certyfikat po potrąceniu 10% od wpłaconej kwoty na pokrycie wydatków manipulacyjnych.

Naczelna Komenda Armii i Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zastrzegają sobie prawo udzielania uwolnień od tych opłat, lub zniżek.

Należytości, które z tego tytułu wpłyną, stanowią dochód Zarządu wojskowego Polski.

Aż do odwołania uwolnione są od dwuprocentowych należytości za certyfikaty wywozowe:

1) Przesyłki jaj do magistratów miejskich, konsumentów, zjednoczeń i innych organizacyi służących dobru publicznemu. (A. O. K. M. V. Nr. 38073/P z 2. czerwca 1916).

2) Wszystkie przesyłki służące bezpośrednio celom wojskowym.

Od jednoprocentowych należytości za certyfikaty przywozowe są uwolnione:

1) Wszystkie przesyłki dla monopolu tytoniowego i cukrowego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

2) Wszystkie przesyłki soli, pochodzące od Galicyjskiego Wydziału Krajowego.

3) Wszystkie z Monarchii dla zakładów gazowych w Lublinie i Piotrkowie przeznaczone przesyłki węgla gazowego.

292.

Urządzenie pośrednictwa pracy.

§ 1.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem, Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla c. i k. obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Guber-

natorstwie Wojskowem Centralny Urząd pośrednictwa pracy; przy każdej Obwodowej Komendzie obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

Komendant Obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonem w Dzienniku urzędowym, zastępców obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach poza siedzibą Komendy Obwodowej.

Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacye.

§ 2.

Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencyi i możliwe wyrównywanie popytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnienia dla Komend, władz lub osób prywatnych poza obrębem obszaru okupowanego mogą być udzielane tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3.

Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy tudzież badanie, ustalenie i ewidencya popytu i podaży pracy w obrębie Obwodu jest obowiązkiem Obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy odnoszące się do pośrednictwa w pracy między różnymi Obwodowami albo między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i obszarem okupowanym wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy Armii.

§ 4.

Postępowanie.

Robotnicy tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w Obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój popyt u Okręgowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy, którzy chcą użyć robotników poza obrębem obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pośrednictwa pracy.

Zgłoszenia, wpływają do niewłaściwego Urzędu, zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5.

Opłaty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, której wysokość będzie oznaczoną obwieszczeniem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i którą należy zapłacić po zawarciu umowy o pracę.

Opłaty będą użyte na pokrycie kosztów pośrednictwa pracy.

293.

Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

W myśl rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernium Wojskowego z dnia 13. lipca 1916, E. Nr. 37535 stwarza się przy c. i k. Komendzie Obwodowej w Busku „Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy“ a przy c. i k. Generalnem Gubernium Wojskowem „Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem w Polsce“, z siedzibą w Lublinie.

W interesie więc każdego pracodawcy, poszukującego pojedynczych robotników, jakoteż robotnika, poszukującego pracy leży, zwrócić się w tej sprawie do Obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy.

Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy przyjmować będzie również piśmienne zgłoszenia pracodawców, potrzebujących większej ilości robotników, jakoteż i zgłoszenia całych partyi robotników poszukujących zajęcia.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy zastrzega sobie prawo pośrednictwa między różnymi Obwodami, jak również między obszarem okupowanym i obszarami poza jego obrębem.

Robotnicy zatem, a to: mężczyźni, kobiety i dorosłe dzieci, którzy pracy poszukują, zgłoszą się w Obwodowym Urzędzie pośrednictwa pracy (budynek Komendy Obwodowej) i przedłożą swe osobiste dokumenty. Urząd pośrednictwa pracy będzie niemal zawsze w możności uczynić zadość ich prośbom.

Pośredniczenie w pracy odbywać się będzie zasadniczo dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, która wynosi: za pośrednictwo w wynajęciu służby domowej 1 kor. od osoby, dla wszystkich innych kategoryi robotników 5 koron od osoby.

Pracodawcom i robotnikom poleca się instytucyę tę jako dla nich pożyteczną, aby przeto w danych razach zwracali się do niej z pełnem zaufaniem.

294.

Rozszerzenie ruchu pocztowego z jeneralnem gubernatorstwem warszawskim.

Odtąd dopuszczony jest ruch pocztowy między obszarem jeneralnego gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, a całym obszarem jeneralnego gubernatorstwa w Warszawie pod warunkami ogłoszonymi w obwieszczeniu Naczelnej Komendy Armii z dnia 10. marca 1916 r.

295.

Zakaz przywozu i przewozu not dynarowych i perperowych.

Zakazuje się przywozu i przewozu not serbskiego banku narodowego (not dynarowych) jakoteż przez rząd czarnogórski wydanych bonów skarbowych (not perperowych).

Wyjątków od tego zakazu dozwalać może tylko c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915. Nr. 30.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

296.

Regulacya stosunków walutowych w Polsce.

Stosunki walutowe na obszarach Polski stojących pod austr.-węg. zarządem wojskowym uregulowano rozporządzeniem Naczelnej Komendy armii z mocą, obowiązującą od dnia 7. czerwca jak następuje:

1. Środki płatnicze w walucie koronowej muszą być w obszarze okupowanym przyjmowane przy wszystkich zapłatach za przedmioty i świadczenia;

a) których cena jest urzędownie ustanowiona;

b) których Komendy i organa c. i k. Zarządu wojskowego przymusowo żądają.

Przytem obowiązuje jako stosunek wartości każdocześnie urzędowo ogłoszony kurs przeliczenia (wartości targowej odpowiadający).

Umowy stron, wedle których zapłaty w wypadkach pod a) oznaczonych nie mają być w walucie koronowej dokonywane, są nieważne.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę Obwodową grzywnami do 2.000 kor. albo aresztem do 3 miesięcy.

2. W kasach publicznych będą zapłaty przyjmowane jednakowo w walucie koronowej i rosyjskiej wedle każdocześnie ustanowionego kursu przeliczenia.

To postanowienie odnosi się w szczególności także do podatków ustanowionych w rosyjskiej walucie i innych publicznych opłat.

Uszkodzone noty obcych walut nie mogą być przyjmowane przez kasy wojskowe.

3. Do zapłat w monecie złotej niema to rozporządzenie zastosowania.

4. Wszystkie urzędowe oznaczenia cen mają być dokonywane w pierwszej linii w walucie koronowej a oprócz tego w walucie rosyjskiej.

5. Także środki obrotowe w niemieckiej walucie muszą być przyjmowane wedle kazdocześnie ustanowionego kursu przeliczenia.

6. Aż do dalszego innego zarządzenia mają obowiązywać następujące kursy przeliczenia:

100 Marek (srebro, nikel. bronz lub papier) — 143 K. 50 hal.

100 Rubli (srebro, nikiel, bronz lub papier) — 250 K.

297.

Listy polecone.

Na mocy rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 8. lipca 1916 Nr. 32327 można nadawać prywatne listy polecone do miejscowości, leżących w obrębie obszaru okupowanego, jakoteż do Monarchii, Serbii, Niemiec i do obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego.

298.

Zakaz przewozu książek.

Wskutek rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii E. Nr. 11000 ex 1916 zakazuje się zasadniczo jadącym do Monarchii, do niemieckiego terenu Okupacyjnego i do krajów neutralnych przewozu wszelkich pism, druków, planów, fotografii i film i t. d. i poleca się uskuteczniać przesyłkę tych przedmiotów drogą pocztową.

Graniczne stacye kontrolujące mają nakaz, takie przedmioty konfiskować i postąpić z niemi wedle szczególnych przepisów,

299.

Obwieszczenie (Komornik sądowy).

Komornikiem sądowym dla obwodu pińczowskiego i buskiego z siedzibą urzędową w Pińczowie, ustanowiono p. Bolesława Glińskiego, który urząd swój objął 1. lipca 1916 r.

Do zakresu jego działania należy wykonywanie orzeczeń sądowych nie tylko w sprawach trybunalskich, ale także w sprawach sądzonych w sądach pokoju,

Orzeczenia sądów pokoju mają jednak i nadal spełniać Wójtowie, jeśli wierzyciel nie żąda przekazania swojej sprawy komornikowi sądowemu, lub jeśli temu nie sprzeciwiają się inne względy.

300.

Należytości spadkowe.

Na zasadzie art. 210 ust. stemplowej poleca się urzędom gminnym donosić o każdym wypadku śmierci zaszłym w obrębie gminy w poprzednim kwartale oddziałowi skarbowemu c. i k. Komendy Obwodowej w terminie do 5-ego każdego kwartału,

Formularze zgłoszenia wydaje Komenda Obwodowa.

Zarazem wzywa się wszelkie przedsiębiorstwa i instytucye, oraz osoby prywatne, mające w przechowaniu spadek zmarłego lub jego części, aby doniosły o tem Komendzie Obwodowej (oddział skarbowy) i udzieliły wszelkich informacyi o zmarłym i spadkobiercach, wyjąwszy te wypadki, w których postępowanie spadkowe ukończone zostało.

301.

Dopuszczenie pierwszego ogólnego Towarzystwa urzędników austryacko-węgierskiej Monarchii we Wiedniu do przyjmowania ubezpieczeń na życie w c. i k. obszarze okupowanym.

Pierwsze ogólne Towarzystwo urzędników austryacko- węgierskiej Monarchii we Wiedniu (I. Wipplingerstrasse 25) otrzymało pozwolenie do zawierania ubezpieczeń na życie w c. i k. obszarze okupacyjnym i do objeżdżania tego obszaru przez organa Towarzystwa.

302.

Towarzystwo zjednoczonych ziemianek.

Towarzystwo zjednoczonych Ziemianek, które ma główną siedzibę w Warszawie, zezwolono na podjęcie swych czynności na obszarze tutejszej okupacyi.

Reprezentacya Towarzystwa dla austryacko- węg. obszaru okupowanego ma swoją siedzibę w Lublinie.

303.

Usunięcie szkód wojennych w zniszczonych miejscowościach.

Jenerał Gubernatorstwo ma prawo uzupełnić i zmienić w drodze rozporządzenia obowiązujące ustawy krajowe o tyle, o ile na podstawie tychże jest zupełnie niemożebnem odbudować na czas i celowo zniszczone miejscowości i usunąć szkody wojenne w budynkach, komunikacyach, wodociągach i kanalizacyach w ten sposób, aby warunki bytu i położenie gospodarskie ludności nie były nadal na szwank narażone,

Po odbudowie miejscowości i po usunięciu szkód wojennych w myśl § 1, będą rozporządzenia w tym celu wydane uchylone i wejdą znowu w życie ustawy krajowe.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

304.

Pozbywanie przedsiębiorstw, które wytwarzają zapasy wojenne- oraz zakładów przewozowych.

Zatwierdzednia ze strony Jenerał-Gubernatorstwa wymaga przeniesienie własności lub ustanowienie praw rzeczowych co do przedsiębiorstwa, które

1. służy do wytwarzania zapasów wojennych (artykół 53 Haagskiej ordynacyi o wojnie lądowej). w takim rozmiarze, że do prowadzenia regularnego ruchu potrzebna jest obsługa przynajmniej 20 robotników.

2. zajmuje się przewozem osób lub towarów zapomocą siły motorowej.

Bez zatwierdzenia Jenerał- Gubernatorstwa nieważne są umowy, których przedmiotem jest przeniesienie praw w myśl pierwszego ustępu.

Egzekucya na majątku przedsiębiorstwa, określo-

nego w pierwszym ustępie, może być przeprowadzoną tylko o tyle, o ile na to Jenerał Gubernatorstwo zezwoli.

Ustęp 1. stosuje się do wszystkich umów, zawartych począwszy od 1. stycznia 1916.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dn. ogłoszenia.

305.

Sprzedaż dzieł sztuki.

Celem zapobieżenia wywożenia dzieł sztuki z obszaru okupowanego zwraca się c. i k. Komenda Obwodowa do wszystkich kół ludności, a w szczególności do P. T. Duchowieństwa, Szlachty i właścicieli dóbr, aby przy pozbywaniu wartościowych dzieł sztuki ile możności szukano kupców krajowych lub przedmioty te ofiarowano do nabycia państwu.

C. i k. Komenda Obwodowa udzieli stronom interesowanym we wszystkich tego rodzaju wypadkach swego poparcia.

306.

Uporządkowanie tablic i drogowskazów w miejscowościach.

Z powodu wydarzeń wojennych zniszczała większa część tablic oznaczających miejscowości oraz drogowskazów co naturalnie utrudnia orientowanie się na wsi.

Celem usunięcia tego stanu rzeczy i równomiernego uregulowania tej kwestyi w całym Obwodzie zarządzam co następuje:

1. Przy każdej miejscowości (wsi, przysiółku, kołonii, grupie domów) należy kosztem gminy przy wejściach do miejscowości ustawić tablicę z oznaczeniem tej miejscowości, która zawsze w dobrym w czytelnym stanie utrzymywana być musi.

Tablice tę mają być 100 cm. długie a 75 cm. szerokie i na białem tle ma znajdować się na nich wypisane literami wielkości 10 cm. następujący napis w języku polskim:

Obwód..
Gmina..
Wieś ....
Ilość domów..................................

(cyfry mają być jak najdokładniej wypełnione).

Tablica ta ma być obramowana 2. cm. szerokim czerwonym paskiem i na czworograniastym palu umieszczona który ma być biało-czerwono malowanym.

2. Na wszystkich miejscach gdzie dotychczas stały drogowskazy, oraz gdzie się drogi krzyżują należy ustawić drogowskazy, na którym czarnymi na białym tle w polskim języku literami mają być wypisane miejscowości do których te drogi prowadzą oraz odległość do tych miejscowości w wiorstach.

Drogowskazy należy również umieścić na czworogrannych biało-czerwono pomalowanych palach.

3. Sporządzenie tablic oznaczających miejscowości i drogowskazów ma być pod osobistą odpowiedzialnością wójtów i sołtysów najdalej do 1. listopada 1916. ukończone.

4. C. i k. Żandarmerya ma pilnować tego rozporządzenia, a wszelkie przekroczenia jak również uszkodzenia tablic i drogowskazów będą karane na podstawie rozporządzenia AOK. z 19. sierpnia 1915. Dziennik rozporządzeń Nr. 30. grzywną do 2.000 kor. albo aresztem do 6 miesięcy.

307.

Zakaz jeżdżenia na rowerach.

Wskutek rozporządzenia Generalnego Gubernatorstwa zakazuje się ludności cywilnej aż do odwołania jeżdżenia na rowerach.

Zakaz ten wchodzi w życie z dniem 1. września 1916.

Osobom zaufania godnym może Komenda Obwodowa udzielić pozwolenia na jeżdżenie rowerem na pewną oznaczoną przestrzeń drogi lub obręb miejscowości np. z miejsca zamieszkania do miejsca pracy.

Niestosujący się do niniejszego rozporządzenia będą oprócz konfiskaty roweru karani grzywnami do wysokości 200 Koron.

Zarządzenie niniejsze należy podać do powszechnej wiadomości w gminach.

308.

Uszkodzenie urządzeń kolejowych.

Z uwagi na zaszłe w ostatnim czasie wypadki lekkomyślnego lub też złośliwego uszkodzenia urządzeń kolejowych, ogłasza się co następuje:

Dostęp do toru kolejowego i wszelkich do kolei przynależnych objektów jest wszystkim niepowołanym surowo wzbroniony z wyjątkiem dostępu do tych urządzeń, które wyraźnie dla publiczności są przeznaczone. Również zabrania się najsurowiej składania rzeczy wszelkiego rodzaju na torze kolejowym lub też

w bezpośrednim sąsiedztwie objektów kolejowych, do których przystęp nie jest dozwolony.

Niestosujący się do tego zarządzenia będą dotkliwie karani, a nadto narażają się jeszcze na osobiste niebezpieczeństwa, gdyż straż kolejowa jest uprawniona i zobowiązana w takich wypadkach do użycia broni.

W porze nocnej nie wolno bezwarunkowo pojawić się osobom niepowołanym w blizkości urządzeń kolejowych.

Gminy odpowiadają za bezpieczeństwo urządzeń kolejowych znajdujących się w ich obrębie.

Wójtowie i sołtysi mają zatem w swym zakresie działania wszystko możliwe uczynić, aby powstrzymać jakiekolwiek uszkodzenia kolei. W tym celu należy ludność odpowiednio pouczyć i czuwać nad tem, aby nie przekraczano istniejących zakazów.

Niepewne osobniki, a w szczególności obcych, należy mieć na oku.

Każdy jest obowiązany wedle możności przeszkodzić zamachom na urządzenia kolejowe, a spostrzeżone przekroczenia obowiązujących w tym kierunku przepisów, jakoteż wogóle wszelkie spostrzeżenia ważne dla bezpieczeństwa kolei, natychmiast donieść najbliższej straży kolejowej.

Zaniedbania tego obowiązku będą surowo karane.

Za przekroczenia kolejowe, których można było uniknąć przy odpowiedniej czujności i uwadze organów gminnych i ludności, będzie się pociągać do surowej odpowiedzialności oprócz bezpośrednio winnych także organa gminne, które dopuściły się zaniedbania oraz osoby prywatne, które mogąc przekroczenia zapobiedz, tego nie uczyniły względnie zaniedbały doniesienia.

W wypadkach, w których można przyjąć, że szersze koła ludności wiedziały o czynie karnym lub przygotowaniach do niego, będzie się karać całe gminy jako współwinne.

309.

Wyroki sądowe.

Wyrokami c. k. Sędziego delegowanego w miejsce Sędziego pokoju w Busku skarani zostali za przekroczenie rozporządzenia N. W. A. z dnia 15/9 1915 L. 38 o podbijaniu cen.

1. Marya Kamińska, lat 32 rz. kat. gospodyni, córka Karola i Katarzyny z Buska za to, że we wrześniu 1915, sprzedawała kwartę mleka po 30 hal., na grzywnę w kwocie 30 koron a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 6 dni. (Wyrok z 18/1 1916 U 456/15).

2. Ignacy Lalewicz, lat 47, rz. kat. syn Wojciecha i Teresy, gospodarz z Oleśnicy, za to że w listopadzie 1915, sprzedał 1 funt słoniny za 3 kor. 20 hal. na grzywnę w kwocie 120 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 28/1 1916 u 495/15).

3. Jankiel Kirschner, lat 55, izraelita syn Barucha i Cerli, piekarz z Oleśnicy, za to że w styczniu 1916, sprzedawał 4 funtowy bochenek chleba ciemnego za 1. koronę na grzywnę w kwocie 120 kor., a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 15/2 1916 u 35/16.

4) Marya Wróbel, lat 53, rz. kat. córka Tomasza i Agnieszki, gospodyni z Strzelcach, za to że w styczniu 1916, sprzedała gęś za 13 koron, na grzywnę w kwocie 120 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 15/2 1916 u 36/16).

5. Wincenty Mrozkiewicz, lat 51, rz. kat. syn Jana i Magdalenny, restaurator z Oleśnicy, za to że w styczniu 1916, sprzedał 1 funt kiełbasy za 2 k. 40 h. na grzywnę w kwocie 90 koron a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 9 dni (Wyrok z 25/2 1916 u 34/16).

6. Berek Birnbaum, lat 36, izraelita, syn Szmula i Chany, piekarz z Chmielnika, za to że w styczniu 1916 sprzedał 1 funt chleba ciemnego za 26 hal. na karę aresztu przez 3 tygodnie. (Wyrok z 25/2 1916 u 37/16).

7. Antoni Ciesielski, lat 37, rz. kat. syn Piotra i Konstancyi, kupiec z Buska, za to że w lutym 1916, sprzedał 2 funty cukru po 68 hal. na grzywnę w kwocie 60 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 6 dni. (Wyrok z 25/2 1916 u 67/16).

8. Josek Cukierman, lat 38, izraelita, syn Herszka i Chaji, kupiec z Buska, za to że w listopadzie 1915, ukrywał zapasy mydła, na karę aresztu przez 3 miesiące a nadto grzywnę w kwocie 300 koron. Kara aresztu została mu zmieniona w drodze łaski na grzywnę w kwocie 900 kor. (Wyrok z 4/4 1916 u 1501/15).

9. Ksiel Fojgiel, lat 69, izraelita, syn Mordka i Rywki, kupiec z Stopnicy, za to że w kwietniu 1916 sprzedał 3 pudy cukru za 41 rubli 50 kop., na karę aresztu przez 3 tygodnie nadto grzywnę w kwocie 120 kor. a w razie nieściągalności tej grzywny na karę aresztu przez 1 miesiąc. (Wyrok z 12/5 1916 u 231/16).

10. Hersz Herszkowicz, lat 20, izraelita, pomocnik handlowy, syn Nusyna i Sury z Buska, za to że w kwietniu 1916, sprzedał 1 funt cukru za 80 hal. na grzywnę w kwocie 60 kor. a w razie nieściągalności

na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 12/5 1916 u 232/16).

11. Wolf Fränkel, lat 48, izraelita, syn Seliga i Lipcy, szewc z Nizin gm. Oględów, za to że w kwietniu 1916, sprzedał 120 sztuk jaj za 10 kor. na karę aresztu przez 2 tygodnie (Wyrok z 12/5 1916 u 233/16).

12. Dasa Herszkowicz, lat 33, izraelitka, córka Hersza i Rajzli, kupcowa w Busku za to że w kwietniu 1916, sprzedała 1 funt mydła za 5 koron na grzywnę w kwocie 150 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 16/5 1916 u 258/16).

13. Josek Silbersztein, lat 48, izraelita, syn Majera i Idesy, kupiec z Kurozwęk, za to że w kwietniu 1916, sprzedał 1 funt cukru za 42 kop. na grzywnę w kwocie 90 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc. (Wyrok z 30/5 1916 u 259/16).

14. Gecel Goldberg, lat 44, izraelita, syn Szaji i Chany kupiec z Pierzchnicy, za to że w kwietniu 1916, sprzedał ½ litra piwa za 60 hal. na grzywnę w kwocie 90 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc. (Wyrok z 19/5 1916 u 260/16).

15. Jcek Mendel Fisch, lat 28, izraelita, syn Majera i Estery kupiec z Chmielnika, za to że w kwietniu 1916, ukrywał zapasy mydła i zapałek, na karę aresztu przez 3 miesiące nadto grzywną w kwocie 600 kor. a w razie nieściągalności tej grzywny aresztem przez 1 miesiąc. (Wyrok z 19/5 u 261/16).

16. Jankiel Kac, lat 52, izraelita, syn Nuty i Sury, kupiec — Szloma Strozberg, lat 43, izraelita, syn Szaji i Małki, kupiec i Chaim Goldsztein, lat 45, izraelita, syn Kalmana i Dwojry, kupiec, wszyscy z Oleśnicy za to że w kwietniu 1916, ukrywali zapasy cukru, na karę aresztu każdy przez miesiąc, nadto pierwszy na grzynę w kwocie 150 kor. a w razie nieściągalności tejże na karę aresztu przez 1 miesiąc zaś dwaj drudzy na grzywnę w kwocie po 300 kor. a w razie nieściągalności tychże każdy na karę aresztu po 2 miesiące. (Wyrok z 6/6 1916 u 300/16).

17. Kalman Riben Nisengarten, lat 58, izraelita, syn Nuchyma i Chaji, kupiec z Chmielnika, za to że w maju 1916, sprzedał 4 gotowane jajka za 64 hal., na grzywnę w kwocie 60 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc (Wyrok z 16/6 1916 u 333/16).

18. Karol Sieradzki, lat 61, rz. kat. syn Jana i Lucyi, gospodarz z Skorocic gm. Wiślica, za to że w czerwcu 1916, sprzedawał gęś za 9 rubli, na grzywnę w kwocie 120 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc. (Wyrok z 22/6 1916 u 349/16).

19. Pesla Gertner, lat 48, izraelitka, córka Symchy i Chaji, kupcowa z Kurozwęk, za to że w czerwcu 1916, sprzedała 1 funt soli za 7½ kop. na grzywnę w kwocie 90 kor. a w razie nieściągalności na karę aresztu przez 1 miesiąc. (Wyrok z 7/7 1916 u 369/16).

310.

Wyrok śmierci.

Mieszkaniec osady Piasek wielki, Jòzef Żwirek, syn Walentego i Franciszki z Bucoków, zasądzony został w postępowaniu doraźnym dnia 10/8 1916 na karę śmierci przez powieszenie za poniżej wyszczególnione czyny karygodne:

za zbrodnię przeciw sile zbrojnej państwa z § 327 ust. karn. wojsk. z powodu zdrady i przyczynienia się do ujęcia austryackich żołnierzy przez patrol kozacką w miesiącu sierpniu 1914, oraz za zbrodnią zakłòcenła spokojności publicznej z § 341 a) ust. karn. wojsk. z powodu odgrażania się mieszkańcom osady Piasek wielki po jego ujęciu, że jak moskal powròci w co on jest silnie przekonany to połowa mieszkańców tej-że osady będzie wisiała Wyrok wykonany został dnia powyższego o godzinie 7 wieczor,

C. i k. Komendant obwodu

Karol Broudre Podpułkownik m. p.

Drukarnia Topioła w Busku.